

Wilders als icoon van de radical chic

Wie denkt dat de uitgebleven stemmenexplosie voor de PVV bij de statenverkiezingen het begin van het einde inluide, vergist zich lelijk. De PVV probeert juist een slimme strategie uit om haar terrein te verbreden en een beter imago te verkrijgen.

Dat werd duidelijk op de avond voor de verkiezingen, tijdens het door campagnebureau BKB georganiseerde 'Feest van de Democratie' in Amsterdam. Links feestje. Volop debatten in een entourage met een hoog onskent-ons PvdA-gehalte. Verrassing: de huisprijs voor de beste campagne ging naar de PVV. Sensatie: Wilders zelve dook op om de prijs in ontvangst te nemen. Een bizar moment: gedimde lichten en schijnwerpers op de blonde coiffure die vanaf het podium een in vervoering geraakte zaal bescheen. *Tout* Amsterdam greep naar de mobieltjes om het plaatje te vereeuwigen. Iemand twitterde: 'Holy shit, Wilders in da house.'

Treffend: de man die vaak als facistoïde boeman wordt gepresenteerd, is ineens 'holy' sensatie: Basje was erbij toen Madonna, Obama, Geert Wilders binnenkwam. Een enkele timide 'boe' verstomde meteen toen Wilders de microfoon kreeg om vragen te beantwoorden. Dat verliep, zelfs in het hol van 't links gebroed, fluweelzacht en welhaast empathisch: 'Meneer Wilders, hoe gaat het

toch met u?' In plaats van een confrontatie voltrok zich daar een razendsnelle metamorfose: de 'Hitler van Venlo' werd plotsklaps icoon van de radical chic.

Het blijft niet bij dit verrassingsoptreden, zei Wilders toe. Vanaf nu komt hij vaker naar de grachtengordel voor een open debat. Geeft Wilders met deze strategieverandering gehoor aan de roep van z'n trouwe Hero tot democratisering via dialoog? Welnee, hij is op iets groters uit. Als hij de ontmoetingen met progressieve intellectuelen voortzet, kan hij links Nederland maximaal voor zich aanwenden. Met als gevolg: beter imago, meer ideologische invloed. Om te beginnen bespeelt hij slim de hem goedgezinde sentimenten. Het linkse deel van zijn programma schept herkenning. Zijn popsterrenstatus maakt hem salonfähig. Zijn weerklank als anti-establishmentrebel vindt voedingsbo-

'Holy shit, Wilders in da house', twitterde iemand

dem in de klassiek linkse flirtage met revolutionairen en guerrilla-achtige types die de moraal aan hun laars lappen 'omwille van de zaak'.

Kan Wilders op niveau meepraten? Vast. De PVV schermt voortdurend met haar internationaal vergaarde kennis over islam, integratie en terreurbestrijding. Hoogste tijd om die te verzilveren in debatten die verder reiken dan ordinaire kopvoddensretoriek. Kennelijk vertrouwt Wilders er inmiddels op genoeg argumenten in huis te hebben voor een genuanceerd debat, zonder het risico te lopen dat zijn boodschap vertroebelt. Duidelijk: hij komt niet verder met zijn sportschoolelectoraat en met enkel Martin Bosma is het eenzaam filosoferen. Vanaf nu wil hij op de linkse agenda. Letterlijk en figuurlijk.

Zit 'de grachtengordel' daarop te wachten? De deur staat wijd open. Hoe vaak is Cohen niet (vergeefs) gevraagd een nieuwe taal te vinden die de populistische revolte serieus neemt? Hoe vaak is Pechtold niet gemaand tot meer urgent inzicht in integratie dan zijn sussende 'kookluchtjesanalyse'? Overal waar de o zo nette politici, uit multiculturele overgevoeligheid, problemen negeren of met lapmiddelen 'bestrijden', wint Wilders. Keer op keer.

Maar de directe slachtoffers van Wilders' strategie zijn ditmaal niet de linkse partijen.

Dat is de VVD. Dachten ze met hun liberale vrijblijvendheid veilig te zijn omdat links geen verhaal heeft, gaat de radicale Wilders er met de hoofdprijs vandoor: meepraten met de intelligentsia over een toekomstvisie. Niet voor niets waarschuwde Frits Bolkestein onlangs in deze krant voor het geringe intellectuele animo binnen zijn partij. Hij zei het diplomatiek: bij het CDA zit veel talent en kennis, de VVD heeft dat minder.

Het is oliedom van de VVD geen interesse te tonen voor rechts-liberale intellectuelen uit de universitaire en culturele wereld. Altijd weer die smetvrees voor cultuur en intellect uit angst de middenstander te vervreemden. Dan eindig je met je 130 km-bord in de hand langs een provinciale snelweg, terwijl in De Balie Wilders en Bosma gefêteerd worden als politieke trendsetters *du jour*.

Dat waait niet over. Ik heb Jan Mulder al horen jubelen over 'poezenman Geert'. Ik heb Claudia de Breij hem 'een lieve jongen' horen noemen. Ik heb Sonja Barend 'Wilders' en 'lieverd' in één zin horen zeggen, zonder sarcasme. Allemaal bij de VARA. Knettergek? Wacht maar af.

Nausicaa Marbe is schrijfster.

OPINIE.VOLSKRANT.NL/AUTEURS